

สารของสมเด็จพระสันตะปาปาปอล ที่ 6

ในโอกาสเฉลิมฉลองวันสันติสากล

1 มกราคม 1978 / 2521

ปฏิเสธความรุนแรง ขานรับสันติภาพ

ถึงโลกและมนุษยชาติ

เราขอกล่าวถ้อยคำอันอ่อนน้อมและจริงจังมายังท่านอีกครั้ง นั่นคือ สันติภาพ

คำๆ นี้ ทำให้เราทั้งทุกข์ใจและปิติยินดี คำๆ นี้ไม่ใช่ของเรา เป็นคำที่มาจากอาณาจักรที่ไม่มีใครมองเห็น นั่นคือ อาณาจักรสวรรค์ เราสำเหนียกความเหนือธรรมชาติอันเป็นคำพยากรณ์ของคำๆ นี้ ซึ่งมีได้สิ้นไปเพราะการตอกย้ำอันต่ำต้อยของเรา “บนแผ่นดินโลก สันติสุขจะมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวงซึ่งพระองค์ทรงโปรดปรานนั้น” (ลก 2:14) ใช่ เราขอตอกย้ำ สันติภาพต้องเกิดขึ้น! สันติภาพเกิดขึ้นได้!

นี่คือการป่าวร้อง นี่คือการประกาศใหม่อันยิ่งใหญ่และใหม่เสมอ นี่คือการสรรเสริญ ณ จุดเริ่มของรอบใหม่แห่งกาลเวลาในปี ค.ศ. 1978 นี้เช่นกัน เราต้องประกาศต่อมวลชนว่าสันติภาพเป็นพระพรที่ประทานแก่ทุกคน ซึ่งพวกเขาสามารถและต้องยอมรับ และถือเป็นสิ่งสูงสุดของชีวิต ของแผนการชีวิต เป็นความหวัง และความสุข

เราขอกล่าวซ้ำอีกครั้งว่าสันติภาพมิได้เป็นเพียงความฝันอันเป็นอุดมคติ และมีใช้สังคมเพื่อฝันอันเย้ายวนใจแต่ไร้ผลและไม่อาจสำเร็จได้ สันติภาพเป็นและต้องเป็นความเป็นจริงที่มีพลวัตและถูกสร้างขึ้นในทุกขั้นตอนของอารยธรรม ดุจชนมบึงประทั้งชีวิต ดุจผลไม้แห่งพื้นพิภพ และของพระเจ้าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่ง และทั้งยังเป็นผลงานจากกิจการของมนุษย์ด้วย ในทำนองเดียวกัน สันติภาพมิใช่สภาพเฉยเมยของสาธารณชน ซึ่งผู้ที่ตกอยู่ในสภาพนี้เป็นคนที่ไม่ใส่ใจสิ่งรอบข้างทั้งปวงและปกป้องตนเองให้พ้นจากสิ่งรบกวนทั้งปวง ทั้งยังทำให้ตนเองมีความสุขสงบสันโดษ และพึงพอใจความเฉื่อยชาและสุขารมณ์ส่วนตัวมากกว่าพลังชีวิตที่ตื่นตัวและมีขม้นอยู่เสมอ สันติภาพเป็นดุลยภาพที่เป็นไปตามการเคลื่อนไหวและให้พลังงานอย่างต่อเนื่องทางจิตวิญญาณและต่อการกระทำ สันติภาพเป็นความกล้าหาญที่ชาญฉลาดและมีชีวิต

ดังนั้น ณ รุ่งอรุณของปีใหม่แห่งปีคริสต์ศักราช 1978 นี้เช่นกัน เราจึงขอวิงวอนหญิงชายผู้มีน้ำใจดีทั้งหลาย บรรดาผู้นำการประพฤติปฏิบัติตนของชีวิตสังคมโดยส่วนรวม นักการเมือง นักคิด

ผู้พิมพ์โฆษณา ศิลปิน บรรดาผู้สร้างมติมหาชน ครูอาจารย์ในสถานศึกษา ครูสอนศิลปะ ครูสอน สวดภาวนา นักวางแผนผู้ยิ่งใหญ่ และผู้ปฏิบัติการในตลาดค้าอาวุธของโลก เราขอวิงวอนทุกท่าน ให้เริ่มไตร่ตรองด้วยความจริงใจแท้จริงอีกครั้งเกี่ยวกับสันติภาพบนโลกนี้ ในวันนี้!

สำหรับเราดูเหมือนว่าปรากฏการณ์สำคัญสองประการเรียกร้องความสนใจจากเราทุกคนใน การประเมินสันติภาพ

ปรากฏการณ์แรกเป็นการมองโลกในแง่ดียิ่งนัก และถูกปรุงแต่งโดยความก้าวหน้าของ สันติภาพ เป็นความคิดที่กำลังมีอิทธิพลต่อสำนึกของมนุษยชาติ ความคิดนี้ก้าวไป นำหน้าและมา พร้อมกับความคิดเรื่องความเจริญ เป็นความคิดเรื่องเอกภาพแห่งชาติพันธุ์ของมนุษย์ ประวัติศาสตร์ในห้วงเวลาของเรา ซึ่งขอยกให้เป็นความรุ่งเรืองของประวัติศาสตร์ นั้นประดับด้วย ดอกไม้แห่งเอกสารอันเลอเลิศที่เชื่อมต่อกับสันติภาพ เป็นเอกสารที่ผ่านการคิดอย่างรอบคอบ เป็น เอกสารอันพึงปรารถนา ถูกจัดให้เป็นระบบ มีชื่อเสียง และถูกปกป้อง การประชุมที่เฮลซิงกิให้ บทเรียนนี้ และความหวังเหล่านี้ได้รับการยืนยันโดยการประชุมสมัชชาองค์การสหประชาชาติสมัย วิสามัญครั้งต่อไป ซึ่งอุทิศแก่ปัญหาเรื่องการลดอาวุธ และโดยความพยายามอันประมาณีได้ของ ผู้ทำงานเพื่อสันติภาพ ผู้ยิ่งใหญ่และนอบน้อมถ่อมตน

ทุกวันนี้ผู้ที่สนับสนุนหลักแห่งความเป็นอยู่ที่ดีและเจริญรุ่งเรืองต่างเห็นว่า การดิ้นรนเช่นข่า ะหว่างมนุษย์นั้น คือสงคราม แม้ในที่ๆ การแสดงออกของชุมชนเกี่ยวกับผลประโยชน์ของชาติ ถูกต้องตามกฎหมายและได้รับแรงสนับสนุนที่สอดคล้องกับเหตุผลทางกฎหมายที่ยอมรับกันทั่วไป ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จในการยืนยันว่าสงครามเป็นวิธีแก้ไขปัญหา พวกเขายังเชื่อมั่นว่าเรา สามารถหลีกเลี่ยงการใช้อาวุธที่ทุกวันนี้เป็นการทำลายล้างอันตรายร้ายแรงอย่างไม่เคยมีมาก่อน เพียงแต่ปัจจุบันนี้สำนึกของโลกยังคงตกอยู่ในความหวาดกลัวต่อสมมุติฐานที่ว่าสันติภาพของเราเป็น เพียงการยุติการรบชั่วคราวและมหาประลัยที่ควบคุมไม่ได้สามารถเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน

เราอยากมีความสามารถที่จะกำจัดฝันร้ายที่คุกคามและร้ายกาจนี้ด้วยการป่าวร้องสุดเสียง ของเราถึงความเหลวไหลของสงครามสมัยใหม่และความจำเป็นที่จะต้องมีสันติภาพอย่างแท้จริง สันติภาพมิได้ตั้งบนฐานของกำลังอาวุธที่ปัจจุบันนี้ประสิทธิ์ประสาทความสามารถในทางทำลาย จากนรก (ขอให้เราระลึกถึงโคกนาฏกรรมในประเทศญี่ปุ่น) และมีได้เกิดจากความรุนแรงเชิง โครงสร้างของระบอบการปกครองทางการเมือง แต่เกิดบนพื้นฐานของวิถีแห่งความยุติธรรมและ อิศรภาพที่อดทน มีเหตุผล และซื่อสัตย์ เช่นที่สถาบันระหว่างชาติอันยิ่งใหญ่ในปัจจุบันกำลัง ส่งเสริมและปกป้อง เราเชื่อมั่นว่าคำสั่งสอนของสมเด็จพระสันตะปาปาองค์ก่อนๆ ซึ่งได้แก่สมเด็จพระ

พระสันตะปาปาปิโอ ที่ 12 และยอห์น ที่ 23 จะจุดประกายความคิดถึงสารัตถะพื้นฐานนี้ที่เกี่ยวกับองค์ความรู้ของครูอาจารย์สมัยใหม่และนักการเมืองร่วมสมัย

ทว่าบัดนี้ เราปรารถนาที่จะกล่าวถึงปรากฏการณ์ที่สอง ปรากฏการณ์นี้อยู่ในทางกลับกัน และมาพร้อมกับปรากฏการณ์แรก นี่คือการปรากฏการณ์แห่งความรุนแรงที่เต็มไปด้วยตัณหา หรือ ไตร่ตรองไว้ล่วงหน้า ปรากฏการณ์นี้กำลังแพร่หลายในชีวิตของอารยธรรมสมัยใหม่ อาทิ การฉวยโอกาสจากความสะดวกสบายในกิจการที่พลเมืองมีสิทธิ และวางกับดักทำร้ายเพื่อนพลเมืองที่เป็นอุปสรรคทางกฎหมายเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวบางอย่าง และโดยเป็นการกระทำที่วางแผนไว้ล่วงหน้า ความรุนแรงนี้ ซึ่งเราเรียกว่าความรุนแรงส่วนตัวนั้น แม้ถูกจัดระบบไว้อย่างชาญฉลาดในกลุ่มลับและพรรคพวกเดียวกัน แต่ก็กำลังเติบโตเป็นสัดส่วนที่นำกลั้วถึงขนาดกลายเป็นเรื่องปกติวิสัย ความรุนแรงที่ถูกอธิบายด้วยเหตุผลว่าขัดต่อกฎหมายนี้ เรียกได้ว่าเป็นอาชญากรรม แต่แถลงการณ์นี้บางครั้งและในบางกรณีต้องการการวิเคราะห์ที่เหมาะสม ซึ่งซับซ้อนและยากลำบากอย่างยิ่ง ความรุนแรงดังกล่าวเกิดจากความเสื่อมถอยของสำนักทางศีลธรรม ซึ่งมีได้ถูกฝึกฝนและไม่ได้รับความช่วยเหลือ และปกติแล้วมักจะเต็มไปด้วยการมองสังคมในแง่ร้าย ที่ปิดกั้นการได้สัมผัสกับความซื่อสัตย์และการอุทิศตนด้วยความซื่อสัตย์เพื่อประกาศความซื่อสัตย์ รวมทั้งเพื่อสิ่งที่ดีงามที่สุดและมีความสุขที่สุดในใจของมนุษย์ อันได้แก่ความรัก ความรักที่แท้จริง เป็นความรักที่ยึดมั่นและมีคุณธรรม บ่อยครั้งจิตวิทยาของคนที่ชอบความรุนแรงเติบโตมาจากรากเหง้าอันชั่วร้ายของความคิดแก่แค้น และจากความยุติธรรมที่ไม่เป็นที่พอใจ ซึ่งจมปลักในความคิดอันขมขื่นและความเห็นแก่ตัว และมีแนวโน้มสูงที่จะไร้จุดหมายปลายทางและไม่อาจเหนี่ยวรั้งได้ สิ่งเหนี่ยวรั้งเดียวที่เข้าแทนที่ความซื่อสัตย์ คือความกลัวว่าจะต้องได้รับการลงโทษทั้งจากภาครัฐและเอกชน ดังนั้น ทศนคติอันเป็นปกติวิสัยของความรุนแรงนี้จึงเป็นสิ่งที่ซ่อนเร้นและเป็นการกระทำที่ชั่วช้าทรยศ ซึ่งตอบแทนความรุนแรงด้วยความสำเร็จในการนิรโทษกรรม

ความรุนแรงไม่ใช่ความกล้าหาญ แต่เป็นการระเบิดของพลังงานที่มีขอบเขต ซึ่งลดคุณค่าของบุคคลที่ยอมแพ้มัน จากระดับมีเหตุผล สู่ระดับของตัณหา และแม้ในขณะที่ความรุนแรงบรรลุความเชี่ยวชาญบางอย่างในตัวของมันเอง ก็จะมีมองหาวิธีการอันเลวทรามในการเปิดเผยตนเอง เช่น การข่มขู่โจมตี การจู่โจมกระทันหัน การเป็นนายในทางกายภาพเหนือศัตรูที่อ่อนแอกว่าที่บางทีไม่สามารถป้องกันตัวได้ ความรุนแรงยังฉวยโอกาสจากความสงสัยและความหวาดกลัว และความบ้าคั่งของตัวเอง หากนี่คือความสัมพันธ์ระหว่างคู่ต่อสู้ทั้งสอง ฝ่ายไหนเล่าเร็วกว่ากัน

แล้วสำหรับความรุนแรงที่ถูกจัดตั้งให้เป็นระบบ “สำหรับการชำระบัญชีแค้น” ละ ความรุนแรงประเภทนี้ไม่ได้มีขุมกำลังจากความเกลียดชัง ความเคียดแค้นและความเป็นศัตรู ซึ่งเป็น

อันตรายต่อสังคมและสร้างความเสื่อมเสียต่อชุมชน หรือ? ทั้งนี้ ความรุนแรงนี้ได้ทำลายความรู้สึกของความเป็นมนุษย์ที่เป็นโครงข่ายหลักที่สำคัญของสังคม ครอบครัว เผ่าพันธุ์ และชุมชน

ความรุนแรงเป็นศัตรูสำคัญต่อสังคม จากเหตุผลของวิธีการต่างๆ ที่ทำให้เกิดการรวมกลุ่มสมรู้ร่วมคิด ที่วางแผนคบคิดอย่างลับๆ มีการเชื่อมโยงอย่างเหนียวแน่นและเป็นโล่ป้องกันและกัน ความรู้สึกด้อยในเกียรติและศักดิ์ศรีทำให้จิตสำนึกผิดชอบชั่วดีลดลง และสิ่งนี้เป็นหนึ่งในการบิดเบือนสำนึกต่อสังคมให้ผิดแปลกไปอย่างมากภายในปัจจุบัน และเต็มไปด้วยแผนการความลับที่ไม่แพร่พราย และการคุกคามแก่แค้นที่โหดร้าย เพื่อผลประโยชน์ที่เห็นแก่ตัวของกลุ่มพรรคพวกที่รวมกัน ความรุนแรงไม่เคารพต่อกระบวนการทางกฎหมายที่เป็นอยู่ และมักจะฉลาดในการหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมาย ด้วยการวางแผนการกระทำผิดกฎหมาย ที่ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ บางครั้งก็กระทำอย่างเลวร้ายจนเป็นการก่อการร้ายที่โหดเหี้ยม และป้ายเปียงต่อการรับผลสุดท้ายของการตัดสินใจที่ผิดพลาดในการปฏิบัติ รวมทั้งเลี่ยงความรับผิดชอบต่อการเป็นต้นเหตุแห่งการปราบปรามอันน่าเศร้า ความรุนแรงนำไปสู่การปฏิวัติและการปฏิวัติทำให้สูญเสียอิสรภาพ มันเป็นรอบแค้นสังคมที่ไม่ถูกต้อง ที่ล้อมรอบด้วยพัฒนาการความรุนแรงที่ร้ายแรง และทันทีที่ปฏิกริยาได้กลับ ได้ปะทุขึ้น บางครั้งก็เต็มไปด้วยเหตุผลจูงใจ ความรุนแรงก็ปิดฉากวงล้อมของตัวเองจากความรุนแรงนั่นเอง และจากการต่อสู้กับเหตุจูงใจอื่นๆ ที่เข้ามาจัดการแทรกแซง บางทีก็เป็นสิ่งเหมาะสมกับวลีที่คมชัดของพระคริสตเจ้าที่ตรัสว่า “..เพราะทุกคนที่ใช้ดาบ ก็จะต้องพินาศด้วยดาบ” (มธ 26:52) ขอให้เราระลึกว่า ความรุนแรงมิใช่ความกล้าหาญ ความรุนแรงมิได้ยกย่องเชิดชูผู้ใช้ความรุนแรงเลย

ในสารวันสันติสากล เรากำลังพูดถึงความรุนแรงในฐานะที่เป็นคู่ตรงข้ามกับสันติภาพ และเรามีได้พูดถึงสงคราม สงครามยังคงสมควรได้รับการประณาม แม้ว่าวันนี้จะถูกปฏิเสธอย่างกว้างขวาง มีความพยายามอย่างน่ายกย่องและน่าเชื่อถือมากขึ้นทั้งทางสังคมและการเมือง ในการต่อต้านสงคราม อีกเหตุผลหนึ่งคือสงครามจะถูกตรวจสอบโดยลักษณะธรรมชาติที่น่ากลัวของแสนยานุภาพทางอาวุธ ซึ่งเห็นได้ทันทีที่มีการใช้อาวุธในเหตุการณ์อันน่าเศร้าที่ปรากฏออกมา ความหวาดกลัว ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับทุกคน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาผู้ที่แข็งแกร่งที่สุด ถือเป็นเครื่องมือที่คอยตรวจสอบว่าสงครามอาจกลายเป็นเหตุการณ์ลูกกลามของจักรวาล และความหวาดกลัว ซึ่งเป็นการควบคุมเหนียวรั้งทางจินตนาการมากกว่าความจริงดังที่เราได้กล่าวมาแล้ว ควรดำเนินควบคู่ไปกับ ความพยายามอันสูงส่งและมีเหตุผลในระดับการเมืองสูงสุด เป็นความพยายามที่ต้องมีจุดหมายไม่มากไปกว่าการปรับสมดุลของกองกำลังที่

ต่อสู้อันที่อาจเป็นไปได้ ที่แสดงให้เห็นถึงความไร้เหตุผลอย่างที่สุดของสงคราม และในเวลาเดียวกัน ก็มีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชนชาติซึ่งมีความพึ่งพากันมากขึ้น ด้วยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และเป็นมิตรกับมนุษย์มากยิ่งขึ้น ดังที่พระเจ้าทรงปรารภนาให้เป็นเช่นนั้น

ทว่าเราไม่อาจปิดตาต่อหน้าความเป็นจริงอันแสนเศร้าของสงครามที่ไม่ยุติธรรม เพราะความเป็นจริงนี้ยังลึกลามในภูมิภาคต่างๆ และเพราะในทางจิตวิทยาแล้ว มันมิได้ถูกแยกออกจากความเป็นไปได้ที่ไม่แน่นอนของประวัติศาสตร์ร่วมสมัยเลย สงครามต่อต้านสงครามของพวกเรา ยังไม่รู้แพ้รู้ชนะ และการ “ขานรับ” ต่อสันติภาพก็ค่อนข้างเป็นอะไรบางอย่างที่น่าปรารภนา มากกว่าเป็นความจริง เพราะในสถานการณ์ทางภูมิศาสตร์และการเมืองหลายสถานการณ์ที่ยังไม่อาจลงเอยได้ด้วยวิธีแก้ปัญหาที่ยุติธรรมและเต็มไปด้วยสันติต่อความขัดแย้งของบางพื้นที่ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคต ซึ่งเป็นวิธีที่ความรักของเราที่มีต่อสันติภาพยังต้องแผ่ระวางอยู่เสมอ ความเป็นไปได้อื่นๆ นอกเหนือจากสงครามโลกครั้งใหม่ ก็บังคับเราให้พิจารณาและยกระดับสันติภาพ แม้กระทั่งนอกสนามเพลาะ

และอันที่จริงปัจจุบันนี้เราต้องปกป้องสันติภาพภายใต้สิ่งที่เราเรียกว่าแ่งมุมด้านอภิปราย ซึ่งมาก่อนและสูงส่งกว่าแ่งมุมทางประวัติศาสตร์และทางทหารในเรื่องของการหยุดยิง และของระเบียบอันสงบ ภายนอก เราปรารภนาที่จะพิจารณาสาเหตุแห่งสันติภาพ เพราะสาเหตุนั้นสะท้อนชีวิตมนุษย์ การ “ขานรับ” ของเราต่อสันติภาพแผ่ขยายสู่การ “ขานรับ” ชีวิต สันติภาพต้องไม่เพียงแต่ถูกนำไปยังสนามรบ แต่ต้องถูกนำไปยังที่ใดก็ตามที่มีการดำรงอยู่ของมนุษย์ อันที่จริงการที่ต้องมีสันติภาพ ไม่เพียงแต่ปกป้องคุ้มครองการดำรงอยู่นี้ให้พ้นจากภัยคุกคามของอาวุธสงคราม แต่ยังช่วยปกป้องชีวิตให้พ้นจากหายนะทุกหายนะ เคาระห์ร้ายทุกประการ และการลอบโจมตีทุกครั้ง

เราจะสนทนากันยาวนานเท่าใดก็ได้เกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ในขณะนี้ ประเด็นอ้างอิงของเรามีน้อยและถูกกำหนดไว้อย่างดีแล้ว ในโครงข่ายแห่งอารยธรรม มีชนชั้นของบุคคลผู้คงแก่เรียน กล้าหาญ และมีน้ำใจดี ในสาขาอาชีพทางวิทยาศาสตร์และแพทยศาสตร์ คนเหล่านี้ได้แก่บรรดาแพทย์และบรรดาผู้ที่ศึกษาและทำงานกับแพทย์เหล่านี้ภายใต้จุดหมายแห่งการดำรงอยู่และความผาสุกของมนุษยชาติ ขอขอบคุณและเชิดชูเกียรติผู้อารักขาชีวิตมนุษย์ บรรดาผู้ชาญฉลาดและมีน้ำใจดี

ในฐานะผู้มีบทบาททางศาสนา เราเฝ้ามองบุคคลเหล่านี้ ซึ่งอุทิศตนเพื่อสุขภาพร่างกายและจิตใจของมนุษยชาติ ด้วยความชื่นชมอย่างยิ่ง ด้วยความขอบคุณอย่างยิ่ง และด้วยความเชื่อมั่นอย่างยิ่ง ด้วยหลายๆ วิธีการ ในการดูแลสุขภาพทางกาย การเยียวยาความป่วยไข้ การบรรเทาความเจ็บปวด พลังงานในการพัฒนาและในการทำงาน ความยั่งยืนของการดำรงอยู่ และแม้แต่

ส่วนใหญ่ของชีวิตทางศีลธรรม ล้วนขึ้นอยู่กับภูมิปัญญาและการดูแลของผู้คุ้มครอง ผู้ปกป้อง และมิตรสหายของมนุษยชาติเหล่านี้ เราอยู่ใกล้ชิดกับพวกเขาและเราสนับสนุนงานอันหนักอึ้งของพวกเขา เกียรติของพวกเขา และเจตนารมณ์ของพวกเขาเท่าที่เราจะทำได้ เราหวังที่จะให้พวกเขาเป็นหนึ่งในเราในการยืนยันและปกป้องชีวิตมนุษย์ในเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งชีวิตอาจตกอยู่ในอันตรายด้วยแผนการอันจงใจและชั่วร้ายจากเจตนาของมนุษย์ การ “ขานรับ” สันติภาพมีเสียงกังวานของการ “ขานรับ” ชีวิต ชีวิตมนุษย์นั้นศักดิ์สิทธิ์นับจากวินาทีที่เกิดขึ้นและมีอยู่ กฎที่ว่า “อย่าฆ่าคน” ปกป้องความอัศจรรย์ที่ยากอธิบายของชีวิตมนุษย์ด้วยอำนาจสูงสุดเหนือคำอธิบาย นี่คือหลักการที่ชี้นำผู้รับใช้พระเจ้าในทางศาสนาในเรื่องของชีวิตมนุษย์ เรามั่นใจว่าเรามีพันธมิตรในทางการแพทย์ด้วยเช่นกัน

เราไว้วางใจไม่น้อยเลยในผู้รับใช้พระเจ้า ผู้ให้กำเนิดแก่ชีวิตมนุษย์ ซึ่งได้แก่ผู้รับใช้พระเจ้าในการเป็นบิดามารดา แรกทีเดียวได้แก่ผู้รับใช้พระเจ้าในการเป็นมารดา ถ้อยคำของเราช่างละเอียดละไม อ่อนโยน เต็มไปด้วยความรักใคร่และเข้มแข็งกระไรเลย! สันติภาพขยายเกราะแห่งการปกป้องครั้งแรกบนสนามแห่งชีวิตที่เพิ่งเริ่ม เป็นเกราะที่ได้รับประสิทธิ์สาทการคุ้มครองที่ละมุนละไมที่สุด แต่เป็นเกราะแห่งการปกป้องและความรัก

ด้วยเหตุนี้ เราพลาดไม่ได้ที่จะไม่เห็นด้วยกับการต่อต้านแต่ละครั้งและทุกครั้งต่อชีวิตที่เพิ่งก่อตัวขึ้น และเราต้องอุทธรณ์ต่อผู้มีอำนาจและทุกคนที่มีความสามารถเหมาะสมในอันที่จะทำงานเพื่อห้ามและแก้ปัญหากการล่อลวงให้ทำแท้ง มดลูกของแม่และเปลของลูกเป็นด่านแรกที่ไม่เพียงแต่ปกป้องคุ้มครองสันติภาพและชีวิต ยังสร้างสันติภาพด้วย (เทียบ สดด 127:3 ถัดไป) ผู้ที่เลือกสันติภาพในการต่อต้านสงครามและความรุนแรง เท่ากับเลือกชีวิตโดยอัตโนมัติและเลือกมนุษยชาติเพราะเสียงเรียกร้องอันเป็นสวรรค์และลึกซึ้งของมนุษยชาติ และนี่คือความหมายของสารนี้ ซึ่งเราส่งไปยังผู้ที่รับผิดชอบต่อสันติภาพบนแผ่นดินและพี่น้องทั้งหลายของเราในโลกนี้ ด้วยความเชื่อมั่นอันถ่อมตนแต่เราร้อนของเรา

แต่เราต้องขอเพิ่มเติมถ้อยคำเพื่อเด็กทั้งหลาย ในเรื่องของความรุนแรง เด็กเป็นผู้ที่อ่อนแอที่สุดของสังคม แต่เป็นความหวังของวันพรุ่งนี้ที่ดีกว่าเดิมเช่นกัน ขอให้สารของเราไปถึงเด็กทั้งหลายโดยผ่านทางสื่อกลางที่เมตตากรุณาและเอาใจใส่ต่อเด็ก

เราขออธิบายว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น แรกทีเดียว เพราะสารแห่งสันติภาพในปีก่อนๆ เราได้ชี้ให้เห็นว่าเรามีได้กล่าวในนามของเราเอง แต่ในนามของพระคริสตเจ้า ผู้ซึ่งเป็น “องค์สันติราชา” ในโลกนี้ (ฮย 9:6) และผู้ซึ่งได้กล่าวว่า “บุคคลผู้ใดสร้างสันติ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าพระเจ้าจะทรงเรียกเขาว่าเป็นบุตร” (มธ 5:9) เราเชื่อว่าหากปราศจากแนวทางและความช่วยเหลือจากพระ

คริสตเจ้า สันติภาพที่แท้จริง ถาวร และแผ่ไปทั่วโลกย่อมไม่อาจเกิดขึ้นได้ เรายังพิจารณาด้วยว่า สันติสุขของพระคริสตเจ้ามิได้ทำให้ประชาชนอ่อนแอ มิได้ทำให้ประชาชนเชื่องและตกเป็นเหยื่อของความหยิ่งยโสของผู้อื่น แต่ให้ความสามารถที่จะดิ้นรนต่อสู้เพื่อความยุติธรรมและยุติปัญหาทุกปัญหาด้วยความเมตตากรุณา ซึ่งแท้จริงเป็นคุณลักษณะพิเศษของความรัก

เหตุผลที่สอง เด็กทั้งหลาย พวกเจ้ามักถูกชักนำให้ทะเลาะวิวาท จงจำไว้ว่าการที่เจ้าอยากดูเหมือนแข็งแกร่งกว่าพี่น้องชายหญิงและมิตรสหายด้วยการทุ่มเถียง ต่อสู้ และยอมแพ้แก่โทสะ และการแก้แค้นนั้นเป็นความเหลวไหลที่อันตราย เจ้าตอบว่าทุกคนก็เป็นเช่นนั้น ไม่เลย เราขอบอกเจ้าว่าผิด หากเจ้าอยากแข็งแกร่ง จงแข็งแกร่งในเจตนารมณ์และในความประพฤติ จงเรียนรู้ที่จะควบคุมตนเอง เรียนรู้ที่จะให้อภัยและผูกมิตรอีกครั้งกับผู้ที่โกรธเคืองเจ้า เจ้าจะเป็นคริสตชนที่แท้จริงได้ด้วยวิธีนี้

จงอย่าเกลียดชังใครเลย อย่าทะเลาะกัน อย่าเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นในวัยเดียวกัน หรือกับผู้คนจากพื้นฐานทางสังคมที่แตกต่าง หรือกับคนต่างชาติ จงอย่ากระทำการใดจากแรงกระตุ้นที่เห็นแก่ตัว จากการหมิ่นประมาท และเราขอกล่าวย้ำว่า จากการผูกพยาบาท

เหตุผลที่สาม เราคิดว่าเมื่อพวกเจ้าเติบโต เจ้าต้องเปลี่ยนแปลงไปในทางที่โลกในปัจจุบันนี้คิดและกระทำ โลกที่ทุกคนพร้อมเสมอที่จะแตกต่างกัน โลกที่แยกเขาหรือเธอออกจากผู้อื่นและต่อสู้กับผู้อื่น เรามิได้เป็นพี่น้องชายหญิงของกันและกันหรือเรามิได้เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันของมนุษย์หรือ และนานาชาติมิได้มีพันธะที่จะมีชีวิตร่วมกันและสร้างสันติภาพหรือ

เด็กยุคใหม่ต้องรู้จักรักทุกคน เพื่อให้สังคมของเรามีความเป็นชุมชนที่มีเกียรติมากขึ้น ชื่อสัตย์มากขึ้น และเป็นเอกภาพมากขึ้น จริงหรือที่เจ้าอยากเป็นมนุษย์แท้และไม่ใช้หมาป่า จริงหรือที่เจ้าอยากสร้างบุญกุศลและมีความสุขกับการทำสิ่งที่ถูกต้อง ช่วยเหลือผู้ที่ขัดสน และสามารถทำงานได้ดี เพื่อได้มีจิตสำนึกที่ดีเพียงอย่างเดียวเป็นรางวัล หากเป็นเช่นนั้น จงจำคำที่พระเยซูเจ้าตรัสในอาหารค่ำมื้อสุดท้ายในคืนก่อนพระมหาทรมาน พระองค์ตรัสว่า “เราให้บทบัญญัติใหม่แก่ท่านทั้งหลาย คือให้ท่านรักกัน... ดังนั้นแหละทุกคนก็จะรู้ว่าท่านทั้งหลายเป็นศิษย์ของเรา” (ยน 13:34-35)

เด็กที่รัก เราขอต้อนรับและอวยพรเจ้า รหัสลับได้แก่: ปฏิเสธความรุนแรง ขานรับสันติภาพ

จากวาติกัน 8 ธันวาคม 1977

พระสันตะปาปาปอล ที่ 6